

Testo

B. Sruoga. „Dievų miškas“

1.

1. Jis – konstatuojamojo pobūdžio, būdingas memuarams.
2. Turi absurdo elementų („vardas, pavardė, bobutės mirimo metai“).
3. Ironiškas („...darosi lagerio aristokratai“).

2.

1. Nereikalingi inteligentai, netgi gydytojas.
2. Privilegiuotoj padėty atsiduria amatininkai.
3. Valdžios atstovai naudojami „samagono“ darytojo „gabumais“.

3.

1. „Naujas“ – paryškina, kad tų išbandymų kaliniui tenka daug patirti.
2. Metonimija „mūsų galvelių surašymas“ švelnina situaciją.
3. Deminutyvinė forma „galvelių“ rodo pasakotojo užuojautą, situacijos beviltiškumą.

4.

1. Apie kalinių profesijas.
2. Apie valdžios požiūrį į žmonių profesijas.
3. Vertingiausios – antivertybės (pašalinės pajamos, anekdotų pasakojimas, „samagono“ varymas).

5.

1. Iš pradžių pasakoja „mes“ vardu.
2. Vėliau pereina prie „aš“, tai rodo įvardis mano.
3. Tai kalinys, aprašantis savo patirtį.

6.

Iš konkretaus („popiet“, „paskirstymo įstaiga“) į netolimą perspektyvą dirbti įvairiose „pastogėse“.

7.

Nors pasakotojas stengiasi išlikti neutralus, bet jaučiama nuoskauda, kurią atskleidžia įvairios absurdiškos situacijos.

8.

Memuarinė proza.